

Bemærkninger til lovforslaget.

Lovforslaget tager sigte på at afslutte arbejdet med konfiskation af tysk og japansk ejendom samt at afvikle den virksomhed, der udøves af de ved konfiskationsloven nedsatte særlige organer, kommissarius for konfiskation af tysk og japansk ejendom samt dispensationsnævnet og konfiskationsnævnet vedrørende tysk og japansk ejendom og det i konfiskationslovens § 20, stk. 4, omhandlede patentudvalg.

Til § 1.

Bestemmelsen fritager al sådan ejendom fra konfiskation, som kommissarius ikke inden 31. marts 1959 har overtaget eller truffet foranstaltninger til at overtage. Undtagelse gøres dog med hensyn til ejendom, der er unddraget kommissarius ved, at pligtig anmeldelse forsærligt eller ved grov uagtsomhed er undladt.

Der lader sig efter sagens natur ikke opstille beregninger over størrelsen af de formueværdier, der foreslås fritaget fra konfiskation, idet fritagelsen så godt som udelukkende omfatter effekter, som kommissarius ikke har kunnet efterspore. Efter alt foreliggende kan det dog ikke antages at dreje sig om væsentlige beløb.

Til § 2.

Bestemmelsen, der er videregående end forslagets § 1, er væsentlig begrundet i praktiske hensyn.

Med hensyn til nr. 1 bemærkes, at tyske statsborgeres krav på falden arv henstående i uskiftet bo først vil kunne inddrages, når boet kommer til skifte, i praksis som oftest først, når den i uskiftet bo hensiddende person afgår ved døden. Sådanne krav kan derfor dukke op endnu mange år frem i tiden, men for nu at nå frem til en afslutning af disse sager, foreslås det, at disse krav fritages fra konfiskation. Såfremt kommissarius ikke har fået kendskab til arvekravet før 31. marts 1959, følger fritagelsen af forslagets § 1. Imidlertid har kommissarius i visse tilfælde allerede nu kendskab til sådanne enkeltkrav, og har bedt vedkommende skifteret notere, at kravet er konfiskeret. Da kommissarius derved har truffet foranstaltning til arvens inddragelse, er bestemmelsen i § 2 nødvendig for at give fritagelse også i sådanne tilfælde.

Med hensyn til nr. 2 bemærkes, at konfiskationen efter loven også omfatter fremtidige ydelser i henhold til licenskontrakter, der er indgået før lovens ikrafttræden. Disse krav er nu, såfremt de ikke er knyttet til her i landet registrerede patenter,

uden praktisk betydning, og det er derfor fundet rettest at fritage dem fra konfiskation.

Som eksempler på licensbetalinger, der omfattes af fritagelsen fra konfiskation, kan nævnes betalinger i henhold til kontrakter vedrørende recepter eller andre ikke her i landet patenterede opfindelser.

Ved bekendtgørelse nr. 286 af 14. juni 1947 er det fastsat, at de til handelsministeriet i medfør af konfiskationsloven overførte tyskejede patenter ikke vil blive gjort gældende overfor dem, der tager de pågældende opfindelser i brug. Fra denne bestemmelse er dog undtaget en række patenter, med hensyn til hvilke der før 1. august 1946 var meddelt enelicens. Da det ikke findes rimeligt, hverken at lade de oprindelige tyske patenthavere oppebære de fremtidige licensafgifter eller at fritage brugere, der fortsat benytter sig af en eneretighed, fra at betale afgiften, foreslås sådanne afgifter ikke fritaget fra konfiskation. Der foreligger iøvrigt nu kun 3 tilfælde af denne art.

Med hensyn til nr. 3 bemærkes, at konfiskationen i henhold til konfiskationslovens § 3, nr. 9, omfatter forfatter- og kunstnerrettigheder, der knytter sig til andre end vedkommendes egne ånds-værker. Under hensyn til disse rettigheders særlige natur har man fundet det ønskeligt at ophæve konfiskationen. Den økonomiske betydning heraf er meget ringe.

Til § 3.

Dispensationsnævnet foreslås ophævet fra den 30. juni 1959 at regne, hvorved der skulle være sikret den fornødne tid til behandling af de inden 30. april 1959 indgivne andragender om dispensation.

Forslagets § 3, stk. 1 og 2, sammenholdt med konfiskationslovens § 5 indebærer, at der ikke vil være mulighed for at imødekomme andragender om dispensation, der indkommer senere end 30. april 1959.

Det kan imidlertid ikke udelukkes, at der også efter 30. april 1959 vil kunne fremkomme en sag, som det ganske undtagelsesvis vil være rimeligt eller ønskeligt at tage under behandling. I paragraffens 3. stk. foreslås det derfor, at der også efter nævnets ophævelse i ganske særlige undtagelsestilfælde vil kunne gives hel eller delvis dispensation.

Bestemmelsen om, at fritagelse fra konfiskation kun kan gives under de i konfiskationslovens § 5 iøvrigt angivne betingelser, tager sigte på at fast-